

AKTUALNO



RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

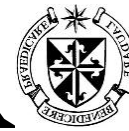
Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 16 (606), 12. ožujka 2023.



KRALJICA



3. korizmena nedjelja

Susret

Ti – na Zdencu. Čekaš me.

*Ne umaraš se, jer znaš
da ću doći zahvatiti... Divim se
tvojim ljubavi u kojoj mi nudiš sebe,
a kao tražiš od mene – vode!*

*Evo me s putova kojekakvih,
a ipak onih koji vode k Zdencu.*

Ti si još tu?! „Daj mi piti!“

*Ti od mene tražiš piti! I pio si...
Iz moje ruke. I nije ti bilo neugodno.*

I popio si sve...

I sve što me dijelilo od tebe...

Sve što ni sama ne htjedoh držati u ruci...

I bila sam sretna.

Hvala ti što nisi otišao sa Zdenca.

I. čitanje (Izl 17, 3-7)

II. čitanje Rim 5, 1-2.5-8)

Evangelje po Ivanu (Iv 4, 5-42)

ŽIVA VODA - ISUS

Biblijski govor o izvoru žive vode očito ima simboličko značenje. Riječ je o smislu ljudskog bivanja i djelovanja. Nema dvojbe da svatko teži za bitnim smislom života. Svatko je žedan onog što će ga osmisliti i zasititi. Zato je simbolika vode sveta u svim religijama i u svim traženjima. Kroz simboliku vode izrečena je cijela povijest ljudskog traženja i vjerovanja. To je ispričano kroz povijest Izabranog naroda. Čovjek i narod je tražitelj žive vode.

U tom traženju događaju se mnoga lutanja i mnogi promašaji. Što sve ljudi ne poduzimaju da bi pronašli svoju puninu i svoju sreću?! Također je nešto trajno prisutno u čovječanstvu - promašaj u izboru svojeg vrela života. Svi su naši promašaji na toj liniji. Možemo reći da su svi naši grijesi potekli iz želje za vječnim ili privremenim napitkom. Ljudsko traženje je izrečeno kroz susret Isusa i Samaritanke. Samaritanjanci su značili krivovjerce.

Južnjaci s njima nisu kontaktirali. Imali su svoja mjesta kulta i nisu priznavali druga. Isus se upućuje "pravovjernim i krivovjernim". Isus je otvoren prema svakom čovjeku. Otvoren je na svako iskreno traženje. On je taj koji donosi "živu vodu" koja napaja ljudski život. I Isus postade živi izvor smisla i preporođanja. Isus je novi zdenac iz kojega svatko može utažiti svoju žeđ. Zato se u ime Isusa ne bi smjelo razdvajati, nego se na Isusu sjedinjavati.

On sjedinjuje Sjever i Jug, Istok i Zapad. On jedini može biti taj u kome će svatko naći odgovor na svoje traženje. Zato nema nitko pravo prisvojiti ga samo svojem shvaćanju i svojem tumačenju. Ovdje je dobro sjetiti se cijele povijesti, od Isusova rođenja do danas što on znači za cijelo čovječanstvo. To je objava drugačijeg lica Boga i čovjeka. Iz njega je potekla svježa voda koja je milijune ljudi napajala, bilo da su bili u radosti ili u žalosti.

Na Isusu su se napajali oni koji su se radovali i oni koji su plakali. Danas je čovječanstvo također postalo jedno čovječanstvo, a opet vrlo individualizirano i podijeljeno. Mnogo je ponuda. Svi reklamiraju da su "živi izvori". Nažalost još se nisu potvrdili u praksi. Zato je za religioznost vrlo važan element prakse. Kršćanstvo je prošlo svoje probe kroz dvije tisuće godina. Isto tako se može reći da je i Crkva bila mjesto gdje su ljudi nalazili Isusa kao živi izvor.

Kršćanstvo kakvo se prakticira u Crkvi pokazalo je i potvrdilo svoju zdravost. Neki današnji religiozni pokreti još su sami u traženju. Vrlo često se šire kao reklama neke robe, a ne kao život. Oni koji su pronašli Isusa kao živu vodu najbolji su navjestitelji. Samo onaj koji je našao u njemu svoj smisao (životnu vodu) može to svjedočiti. Praktični život je najbolja propovijed. Također nam je navješten proces ljudskog vjerovanja: prvo je povjerenje - pa sumnja - i na koncu, vjera.

U početku se vjeruje radi svjedočenja onih koji nam govore o Isusu. To je vjerovanje radi "drugoga" (Crkve, roditelja, prijatelja...), iza toga dolaze sumnje i stavljanje u pitanje svega povjerenja, i na koncu, pravo je vjerovanje kada vjerujemo iz vlastitog iskustva. (Ženo više ne vjerujemo radi tebe, sada mi znamo tko je Isus i vjerujemo u njega). Koliko li ljudi cijeli život ostanu samo na svjedočenju drugih, a nemaju iskustva svoje osobne vjere.

Takve bilo koji skandal u Crkvi razočara u vjeri. Oni su trajno na prvom koraku. Dok se god ne uzvjeruje radi vlastitog "znanja" nema istinske vjere. Mi trebamo vjerovati radi vlastitog iskustva Isusa kao smisla našeg života (kao žive vode). Ne valja ni u vjeri, kao ni u životu, cijeli život ostati u pubertetu vjere. Ima vrijeme kad treba sve postaviti u pitanje, ali treba i nadvladati pitanja, odrasti, i početi živjeti istinu vjere. Potrebno je vjerovati radi samoga sebe.

To je normalna vjera. Iako mi živimo vjeru u zajednici - zajednica je svjedočanstvo - ipak ju treba živjeti osobno. Zajednica je podrška u kriznim časovima, ali nije dovoljna za trajno ublaženje životnog traženja. Istinsko klanjalaštvo Bogu je u Duhu i Istini. Ali potrebno prepoznati Boga u samome sebi, pa onda neće trebati "lutati".

Već su u srednjem vijeku upozoravali na opasnost pretvaranja vjere u hodočašća i lutanja. Čak je bilo zabranjeno redovnicima lutalaštvo i razna hodočašća. Valjalo bi i danas reducirati mnoga hodočašća i vratiti se na klanjanje u Duhu i Istini.

Marijan Jurčević, OP